

“मीठे बच्चे – मुख्य हो यादको यात्रा, यादबाट नै आयु बढ्छ, विकर्म विनाश हुन्छ, यादमा रहनेहरूको अवस्था, बोली-चाली अत्यन्तै फस्ट क्लास को हुन्छ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू देवताहरू भन्दा पनि धेरै खुशी हुनु पर्छ- किन?

उत्तर:- किनकि तिमीहरूलाई अहिले धेरै ठूलो चिट्ठा परेको छ। भगवानले तिमीलाई पढाउनु हुन्छ। सत्ययुगमा देवताले देवताहरूलाई पढाउँछन्। यहाँ मनुष्यले मनुष्यहरूलाई पढाउँछन् तर तिमी आत्माहरूलाई स्वयं परमात्माले पढाइरहनु भएको छ। तिमी अहिले स्वदर्शन चक्रधारी बनिरहेका छौ। तिमी संग सारा ज्ञान छ। देवताहरू संग यो ज्ञान पनि हुँदैन।

गीत:- जाग सजनियाँ जाग...

ओम् शान्ति । नयाँ युगमा हुन्छन् देवी-देवताहरू। उनीहरू पनि मनुष्य हुन् तर उनीहरूको गुण देवताहरूको जस्तो हुन्छ। ती हुन् वैष्णव, डबल अहिंसक। अहिले मनुष्य डबल हिंसक छन्, मारामार पनि गर्छन्, काम कटारी पनि चलाउँछन्। यसलाई भनिन्छ मृत्युलोक, जहाँ विकारी मनुष्य रहन्छन्। त्यसलाई भनिन्छ देवलोक, जहाँ देवी-देवता रहन्छन्। तिनीहरू डबल अहिंसक थिए। तिनीहरूको पनि राज्य थियो। कल्पको आयु लाखौं वर्ष हुने भए त कुनै कुराको पनि सम्झना आउने थिएन। आजकल कल्पको आयु कम बताउँदै गइरहेका छन्। कसैले ७ हजार वर्ष भन्छन्, कसैले १० हजार वर्ष भन्छन्। यो पनि बच्चाहरूले जानेका छन्- बाबा हुनु हुन्छ सर्वोच्च भगवान् र हामी उहाँका बच्चाहरू शान्तिधाममा रहन्छौं। हामी पण्डा हौं मार्ग बताउनेवाला। यो यात्रीको कुनै पनि वर्णन छैन। हुन त गीतामा मन्मनाभव भन्ने शब्द छ। तर त्यसको अर्थ के हो? आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर, यो कसैको बुद्धिमा आउँदैन। जब बाबा आएर सम्झाउनु हुन्छ तब कसैको बुद्धिमा आउँछ। अब तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। मनुष्य यहाँ छन्, देवता सत्ययुगमा हुन्छन्। अवश्य पनि तिमी अब मनुष्यबाट देवता बन्छौ। यो तिम्रो ईश्वरीय मिशन (अभियान) हो। निराकारी परमात्मालाई कुनै मनुष्यले त जान्न सक्दैन। निराकारका हात-पाउ कहाँबाट आए। कृष्णका हात-पाउ सबै कुरा छन्। भक्तिमार्गमा कति शास्त्र बनाएका छन्। अहिले तिमी बच्चाहरू संग चित्र आदि त धेरै नै छन्। चित्र हेरेर यो चित्रबाट यो सम्झाऊँ भन्ने याद आउँछ, अरू पनि धेरै चित्रहरू बन्दै जान्छन्। सबै भन्दा माथि आत्माहरूको चित्र पनि देखाउनु छ। आत्मा नै आत्मा देखिन्छ। त्यसपछि सूक्ष्मवतन, त्यसको तल मनुष्य लोक पनि बनाउनेछौ। मनुष्य कसरी पछि गएर फेरि माथि चढ्छन् त्यो पनि देखाउनेछौ। दिन प्रतिदिन नयाँ नयाँ आविष्कार निस्कदै जान्छन्। अब जति चित्र छन् त्यति सेवा पनि गर्नु छ। त्यसपछि यस्ता प्रकारका चित्रहरू बन्छन् जसबाट मनुष्यले छिट्टै बुझ्नेछन्। वंशवृक्ष धेरै छिटो बढ्दै जान्छ। कल्प पहिला जसले जे पद पाएको थियो, जे परिणाम निस्किएको थियो त्यही निस्कन्छ। यस्तो होइन, पछि आउनेहरू मालाका दाना बन्न सक्दैनन्। तिनीहरू पनि बन्छन्। नवधा भक्ति गर्नेहरू रातदिन भक्तिमा लागि रहन्छन्, अनि उनीहरूलाई साक्षात्कार हुन्छ। यहाँ पनि यस्तै निस्कन्छन्। रात दिन मेहनत गरेर पतितबाट पावन बन्छन्। मौका सबैलाई छ। यस्तो होइन, पछि गएर कोही रहन्छ। ड्रामा नै यस्तै बनेको छ, जहाँ कोही रहन सक्दैन। सबैतिर सन्देश दिनु छ। शास्त्रहरूमा छ- एक रहन गयो अनि उसले गुनासो गर्यो। यी चित्र अखबार आदिमा पनि आउँछन्। तिमीलाई पनि निमन्त्रणा प्राप्त भइरहन्छ। बाबा आउनु भएको छ भन्ने कुरा सबैलाई थाहा हुन्छ। जब पूरा निश्चय हुन्छ तब दौडन्छन्। प्रसिद्धि हुँदै जान्छ। नवयुग सत्ययुगलाई नै भनिन्छ। नवयुग अखबार पनि निस्कन्छ। भन्दैछन्- नयाँ दिल्ली तर नयाँ दिल्लीमा यो पुरानो किल्ला, फोहर आदि हुन सक्दैन। अहिले त सबै चीज टेढा बाङ्गा भएका छन्। सत्ययुगमा सबै तत्त्व पनि अर्डरमा रहन्छन्। यहाँ त ५ तत्त्व पनि तमोप्रधान छन्। त्यहाँ सबै सतोप्रधान हुन्छन्, त्यसैले हरेक तत्त्वबाट सुख प्राप्त हुन्छ। दुःखको नामै हुँदैन। त्यसको नाम हो स्वर्ग। यी सबै कुरा अहिले तिमीले बुझ्छौ- अवश्य पनि अहिले हामी सतोप्रधान बनेका छौं। सतोप्रधान बन्नको लागि पुरुषार्थ गरेर लक्ष्यमा चढिरहेका छौं र अरू सबै अन्धकारमा छन्। हामी ज्ञान प्रकाशमा छौं। हामी माथि गइरहेका छौं, अरू सबै तल गिरिरहेका छन्। यी सबै विचार सागर मन्थन तिमी बच्चाहरूले नै गर्नु छ। शिवबाबा हुनु हुन्छ सिकाउनेवाला। उहाँले त मन्थन गर्नुहुन्छ। ब्रह्माले मन्थन गर्नु पर्छ। तिमीले सबै कुरा विचार सागर मन्थन गरेर बुझाउँछौ। कसैमा त विचार सागर मन्थन बिल्कुलै चल्दैन। पुरानो दुनियाँ नै याद

आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ- पुरानो दुनियाँलाई पूर्णरूपमा बिसर्ग। तर बाबाले जान्नुहुन्छ- नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार राजधानी स्थापना भइरहेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आएर राजधानी स्थापना गरेर सबैलाई वापस लैजान्छु। अरु मानिसहरूले त केवल आ-आफ्ना धर्म स्थापना गर्छन्। उनीहरूको पछाडि उनीहरूको धर्मका मानिसहरू आइरहन्छन्। त्यसको के महिमा गर्ने। महिमा त तिमी छ। आदि सनातन देवी-देवता धर्मलाई नै हीरो हीरोइन भनिन्छ। हीरा जस्तो जन्म र कौडी जस्तो जन्म- तिमी जन्मको लागि नै गायन गरिन्छ। फेरि तिमी एकदम शिखरबाट गिरेर तल आउँछौ। यस समयमा तिमी बच्चाहरू देवताहरू भन्दा पनि धेरै खुशी हुनु पर्छ किनकि तिमीलाई चिट्ठा परेको छ। तिमीलाई अहिले भगवानले पढाउनु हुन्छ। त्यहाँ त देवताले देवताहरूलाई पढाउँछन्। यहाँ मनुष्यले मनुष्यलाई पढाउँछन् र तिमी आत्माहरूलाई परमपिता परमात्माले पढाउनु हुन्छ। फरक भयो नि।

तिमी ब्राह्मणहरूले राम राज्य र रावण राज्यलाई पनि जानेका छौ। अहिले तिमी जति श्रीमत्तमा चल्नेछौ त्यति उच्च पद पाउनेछौ। अज्ञानकालमा जे गरे पनि त्यो उल्टै हुन्छ। बाल्यावस्थामा केटाकेटी बुद्धि हुन्छ पछि गएर फेरि पाको (बालिग) बुद्धि हुन्छ। १६-१७ वर्षपछि मगनी हुन्छ। आजकल त गन्दा (विकार) धेरै छ। काखका बच्चाहरूको पनि सगाई गराउँछन्। फेरि लेनदेन सुरु गर्छन्। त्यहाँ स्वर्गमा विवाह कति रोयल हुन्छ। तिमीले सबै साक्षात्कार गरेका छौ। जति अगाडि बढ्दै जान्छौ त्यति तिमीहरू सबैले साक्षात्कार गर्नेछौ। राम्रो, फस्टक्लासका योगी बच्चाहरूको आयु बढ्दै जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- योगबाट आफ्नो आयु बढाऊ। बच्चाहरूले सम्झन्छन्- योगमा हामी कमजोर छौं। योगमा रहनको लागि कौशिश गर्छन् तर रहन सक्दैनन्। घरी-घरी भुल्छन्। वास्तवमा यहाँ रहनेहरूको चार्ट धेरै राम्रो हुनुपर्छ। बाहिरका त गोरखधन्डामा हुन्छन्। बाबालाई याद गर्दा-गर्दै यहाँ नै तिमी सतोप्रधान बन्नु छ। कम्तीमा पनि भोजन बनाउँदा, काम गर्दा ८ घन्टा मलाई याद गर्यौ भने अन्त्यमा कर्मातीत अवस्था हुन्छ। कसैले म ६-८ घन्टा योगमा रहन्छु भने पनि बाबाले पत्याउनु हुन्न। धेरै जनालाई लाज लाग्छ, चार्ट लेख्दैनन्। आधा घन्टा पनि यादमा रहन सक्दैनन्। मुरली सुन्नु कुनै याद होइन, यो त ज्ञान धन कमाउँछौ। यादमा सुन्न बन्द हुन्छ। कतिपय बच्चाहरूले लेखिदिन्छन् यादमा मुरली सुनें तर यो याद कहाँ हो र। बाबा स्वयं भन्छन्- मैले पनि घरी-घरी भुल्छु। यादमा भोजन गर्न बस्छु, बाबा हजुर त अभोक्ता हुनु हुन्छ, यो कसरी भन्नु हजुरले पनि खानुहोस्, म पनि खान्छु। कुनै कुनै कुरामा भन्छन्- बाबा पनि साथै हुनु हुन्छ। मुख्य हो यादको यात्रा। मुरलीको विषय बिल्कुल अलग हो। यादबाट पवित्र बनिन्छ। आयु बढ्छ। तर यस्तो होइन- मुरली सुन्दा बाबा यस (ब्रह्मा) मा हुनु हुन्थ्यो। मुरली सुनेर विकर्म विनाश हुँदैन। मेहनत छ। बाबाले जान्नुहुन्छ- केयौं बच्चाहरू बिल्कुल यादमा रहन सक्दैनन्। यादमा रहनेहरूको अवस्था र बोलीचाली बिल्कुल अलग हुन्छ। यादबाट नै सतोप्रधान बनिन्छ। तर माया यस्तो छ एकदमै बुद्धि बनाइदिन्छ। धेरैको बिमारी बाहिर निस्कन्छ। मोह जो पहिले थिएन, प्रकट हुन्छ। फँस्छन्। बडो मेहनतको काम छ। मुरली सुन्नु- यो विषय अलग हो। यो ज्ञान धन कमाउने कुरा हो, यसबाट आयु बढ्दैन, पावन बनिदैन, विकर्म विनाश हुँदैन। मुरली त सबैले सुन्छन्। फेरि पनि विकारमा गिरिरहन्छन्। सत्य बताउँदैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- पवित्र रहन सक्दैनौ भने यहाँ किन आउँछौ? भन्छन्- बाबा म अजामिल हुँ। यहाँ आउनाले त पावन बन्नेछु। यहाँ आउनाले केही सुधार हुन्छ, नत्र कहाँ जाने? मार्ग त यही हो। यस्ता यस्ता पनि आउँछन्। कुनै न कुनै समयमा तीर लाग्छ। बाबा यहाँको लागि पनि भन्नुहुन्छ- यहाँ (मधुवन) कुनै अपवित्रले आउनु हुँदैन। यो त इन्द्र सभा हो। अहिलेसम्म त आउँछन्। एक दिन यो पनि आदेश निस्कन्छ, पक्का निश्चय भएपछि बल्ल अनुमति दिइन्छ। अनि सम्झने छन् यो त यस्तो संस्था हो, कुनै अपवित्र भित्र जान सक्दैनन्। तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ- यो कसको सभा हो। हामी भगवान्, ईश्वर, सोमनाथ, बबलनाथका साथमा बसेका छौं। उहाँ नै पावन बनाउनेवाला हुनु हुन्छ। अब अन्त्यमा धेरै आउँछन्, त्यसपछि कसैले हंगामा आदि गर्न सक्ने छैनन्। यस धर्मका जो हुन् तौ आउँछन्। आर्य समाजीहरू पनि हुन् हिन्दू। केवल मठ पन्थ छुट्याइदिएका छन्। देवताहरू हुन्छन् सत्ययुगमा। यहाँ सबै हिन्दू छन्। वास्तवमा हिन्दू धर्म छँदै छैन, यो हिन्दुस्तान त देशको नाम हो। तिमी बच्चाहरू उठ्दा, बस्दा, हिंडा स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ। विद्यार्थीहरूलाई पढाइको स्मृति रहनु पर्छ। सारा चक्र बुद्धिमा छ। देवताहरू र तिमीमा अलिकति फरक हुन्छ। जति पक्का, स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौ त्यति विष्णु कुलको बन्छौ। तिमी सम्झन्छौ- हामी यस्तै बनिरहेका छौं। ती देवताहरू फाइनल हुन्। तिमी फाइनल तब हुनेछौ जब कर्मातीत अवस्था हुन्छ। शिवबाबाले तिमीलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाउनु हुन्छ। उहाँमा ज्ञान छ नि। उहाँ हुनु हुन्छ तिमीलाई बनाउनेवाला। तिमी बन्नेवाला हो। ब्राह्मण बनेर फेरि देवता बन्छौ। अहिले यो अलंकार तिमीलाई कसरी दिन मिल्छ? यतिबेला तिमी पुरुषार्थी हो। पछि तिमी विष्णु कुलका बन्छौ। सत्ययुग वैष्णव कुल हो नि। त्यसैले यस्तो बन्नु छ। तिमीलाई त मीठो बन्नु छ।

उल्टो-सुल्टो शब्द बोल्नु भन्दा नबोल्नु ठिक छ। एक उदाहरण छ- दुईजना लड्दथे, संन्यासीले भने मुखमा मुहलरा राख, कहिल्यै ननिकाल्नु। यस्तो गर्दा जवाफ प्राप्त हुन सक्दैन। ५ विकारलाई जित्नु कुनै सामान्य कुरा होइन। कसैले त आफ्नो अनुभव बताउँछन्- ममा धेरै क्रोध थियो, अहिले धेरै कम भएको छ। धेरै मिठो बन्नु छ। हिजो तिमीले यी देवताहरूको गुण गाउँथ्यौ। आज तिमीले सम्झन्छौ- हामी नै देवता बनिरहेका छौं। नम्बरवार बन्नेछौं। जसले सेवा गर्नेछ उसको नाम बाबाले पनि अवश्य लिनु हुन्छ। मार्ग बताउनु पर्छ। हामीले पनि पहिला केही जानेका थिएनौं। अहिले कति ज्ञान प्राप्त भएको छ। जसले राम्रो सँग धारण गर्दैनन् उसको रिपोर्ट आउँछ। बाबा यसमा त धेरै क्रोध छ। बाबाले जान्नुहुन्छ- यसले रूहानी सेवा गर्न सक्दैन भने स्थूल सेवा कसरी गर्ला? बाबाको यादमा रहेर सेवा गर्नु अहो भाग्य हो। एक आपसमा याद दिलाउँदै गर। यादबाट धेरै शक्ति प्राप्त हुन्छ। याद गर्नेहरूले फेरि चार्ट राख्नु छ। चार्टबाट थाहा हुन्छ। हरेकलाई बाबाले सावधान गराइरहनु हुन्छ। विश्वमा शान्ति धेरैले माग्छन्। अवश्य कुनै बेला विश्वमा शान्ति थियो। सत्ययुगमा अशान्तिको कुनै कुरा पनि हुँदैन। मीठा बाबा, मीठा बच्चाहरूले सारा विश्वलाई मीठो बनाउँछन्। अहिले त्यो मिठास कहाँ छ र? मृत्यु नै मृत्यु देखिन्छ। यो खेल अनेक पटक हुन्छ र भइरहन्छ। अन्त्य हुन सक्दैन। चक्र घुमिरन्छ। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) विकर्म विनाश गर्न वा आयु बढाउनको लागि यादको यात्रामा अवश्य रहनु छ। यादबाट नै पावन बन्छौ। त्यसैले कम्तीमा ८ घन्टा यादको चार्ट बनाउनु छ।

२) देवताहरू समान मीठो बन्नु छ। उल्टो-सुल्टो बोल्नुको सट्टा नबोल्नु राम्रो हुन्छ। रूहानी वा स्थूल सेवा गर्दा बाबाको याद रह्यो भने अहोभाग्य।

वरदान:- ईश्वरीय रसको अनुभव गरेर एकरस स्थितिमा स्थित रहने श्रेष्ठ आत्मा भव जुन बच्चाहरूले ईश्वरीय रसको अनुभव गर्छन् उनीहरूलाई दुनियाँका सबै रस फिका लाग्छ। जब एउटै रस मीठो छ भने एकैतर्फ अटेन्सन जान्छ नि। सहजै एकतर्फ मन लाग्छ, मेहनत लाग्दैन। बाबाको स्नेह, बाबाको मदत, बाबाको साथ, बाबाद्वारा हुने सबै प्राप्तिहरूले सहजै एकरस स्थिति बनाइदिन्छ। यस्तो एकरस स्थितिमा स्थित रहनेवाला आत्माहरू नै श्रेष्ठ हुन्।

स्लोगन:- किचडालाई लिएर रत्न दिनु नै मास्टर सागर बन्नु हो।

ब्रह्मा बाबा समान बन्नको लागि विशेष पुरुषार्थ: -

जसरी ब्रह्मा बाबाले आफ्नो सुखका साधनहरूको, आरामको, कुनै पनि कुराको आधार राख्नु भएन। ती सबै प्रकारका देहको स्मृति देखि हराउनु भयो अर्थात् निरन्तर शमाको लवमा लवलीन रहनु भयो, यसैगरी फलो फादर गर। जस्तै शमा ज्योति-स्वरूप, लाइट माइट रूप हुन्छ, त्यस्तै शमा समान स्वयं पनि लाइट-माइट रूप बन।